

Vi har i Danmark hemmelige valg og en lang tradition for, at der kan ydes bidrag til de politiske partier, uden at man behøver at få sit navn frem. Der er et hensyn at tage til enkeltpersoner, organisationer og virksomheder, som vi er forpligtede over for. Det er altså en balance, der skal findes.

Man kan i øvrigt stille det spørgsmål, hvorfor der skal stilles helt andre krav til de politiske partier end til mange andre sammenslutninger, organisationer og græsrodsbevægelser i Danmark.

Jeg synes, at ministeren i sin afsluttende bemærkning kom ind på noget meget centralt, nemlig overvejelsen af, hvordan vi kan sikre, at de politiske partier får mulighed for at spille en aktiv rolle i demokratiet. Jeg synes, at det er meget afgørende med den magtudredning, som i øjeblikket foregår i et Folketingsudvalg. Jeg mener også – ligesom ministeren – at forslaget om frivillig registrering af medlemmernes biindtægter er med til at demonstrere åbenheden.

Men jeg mener også, at der er grund til, at vi drøfter de politiske partiers vilkår i dagens Danmark bredere. Vi har en forpligtelse til at diskutere, om den udvikling, hvor partierne bliver stadig svagere og får stadig færre muligheder for at kunne uddanne, informere og aktivere, skal fortsætte, eller om vi må prøve at sikre partierne mere rimelige muligheder. Derfor bør SF's forslag også ses i en større helhed.

Den konservative gruppe er indstillet på at overveje ændringer i loven om partiregnskaber, men vi finder, at vi må se på partiernes vilkår som en helhed og ikke isoleret, som SF's forslag lægger op til.

Kim Behnke (FP):

Jeg skal ikke deltage i kapløbet mellem SF og Venstre om, hvem der først har offentliggjort deres regnskaber, men blot meddele, at lige så længe, vi har eksisteret som parti, har det været sådan, at vores medlemsblad, bladet Fremskridt, en gang om året har en total oversigt over hele landsorganisationens økonomi. Bladet står offentligt tilgængeligt på alle landets biblioteker og udsendes derudover til alle vores medlemmer – og i øvrigt til pressen. Derfor har vi aldrig haft nogen problemer med at leve op til kravet om offentlighed omkring Fremskridts-partiets økonomi.

Derfor har vi også støttet de forskellige initiativer, der har været i Folketinget gennem årene, både når det gjaldt spørgsmålet om, at parti-

ernes regnskaber blev offentliggjort, og spørgsmålet om, at folketingsmedlemmer skal lade deres biindtægter registrere, men mest af alt spørgsmålet om, hvorvidt forskellige interesseorganisationer, det være sig fagforeninger eller erhvervsorganisationer, skal kunne give bidrag til de politiske partier.

Vi har sådan set ikke noget imod, at bidragene bliver givet, hvis der vel at mærke er tale om frivillige bidrag, men i dag er det sådan, at både arbejdsgiverforeninger og lønmodtagerorganisationer bruger midler, der er tvangsinddrevne.

Vi er ikke enige i betragtningen om, at medlemmer af fagforeninger i dag frit kan vælge. Hvad medlemmer af fagforeningerne kan gøre i dag er, at de én gang om året på en lille tallon, der er gemt godt væk bag i deres fagblad, kan meddele, at de ikke ønsker, at en del af deres kontingent skal gå til politiske partiers arbejde. De får ingen kontingentreduktion, men får meddelelse om, at bidraget i stedet for går til en eller anden kulturfond eller noget i den stil.

Det skal ikke være sådan, at man får denne negative bekræftelse; det skal være aktiv medvirken, så folk skal sætte kryds og meddele, at de vil give til de politiske partier, og så skal der selvfølgelig være en kontingentforskel. Og det samme gælder selvfølgelig arbejdsgiverforeninger.

Med hensyn til det konkrete forslag må vi nok sige, at i den form, som det ligger her, kan vi ikke se, at det kan bruges til særlig meget. SF har i et forsøg på at nå hele vejen rundt overset en lang, lang række problemstillinger, som kun – hvis det her bliver vedtaget – kan animere partierne til kreativ tænkning.

Jeg tænker for eksempel på spørgsmålet om definitionen af politiske partier. Er det sådan, at hovedorganisationen skal til at indsamle regnskabsoplysninger fra alle sine kreds- og amsorganisationer, fra lokalafdelingerne, om, hvor mange penge de har brugt i valgkampen? Og hvad med – som hr. Hans Engell var inde på – en kreds- eller lokalforeningsformand, som i årevis har givet bidrag i form af at finansiere medlemsudsendelser, mødeindkaldelser osv., osv.? Skal disse ting også kapitaliseres og indgå i regnskaberne? I bekræftende fald vil det være en ganske uoverskuelig opgave for partierne, et bureaukrati uden lige.

Så er der hele den side af sagen, som SF nu tager ind, nemlig kandidaterne. Det vil vi godt advare imod ud fra den korrekte betragtning, som ministeren kom med, at det jo drejer sig om